

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965107120/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

54 Kiempen falt. Slaget galt,
Som en Million var qvalt.
Jorderig rørte sig,
Ved Guds Folkes Fryde-Skrig.
Seer du vel, stolle Hell,
Med os er Immanuel.

Nr. 324. - XXXXI.

1.

I Hælen Sverdet følger,
Og for os har vi Bølger.
Hvad Redning for den Søe?
Hvad hjælper os den Plage,
GUD lod Ægypten smage?
Vi maae deran og døe.
Hvor vil hans frysensd' Vrede
Os ud i Havet sprede,
Og pukke ved vor Hedsots Sted!
See, Israel, det røde Hav!
Der seer du da din Grav.

2.

55 Nej holdt! tænck ej saaledes!
Men her vil bankes, bedes:
Da faaer du Hielp i Nød.
Og han er selv din Klippe;
Men du maae ikke slippe,
Det gielde Liv og Død.
Da sagde GUD til Moses:
I Dag min Magt skal roses,

2, 17-18: Slaget gjaldt lige så meget, som hvis en million var bleven dræbt (qvalt).
Artaud: *ogfalt* (der står: *galt*) d. e. gjaldt, gjaldedes, misforståelse. — 2, 19: *rørte sig*, rystede. — 2, 21: *Hell*] helvede. — 2, 22: *Immanuel*] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23; der tænkes vel på Kristus i fortvivrelsen, jfr. 1. Kor. 10, 4; se nr. 110, 22, 4; 128, 10, 6.
Nr. 324 — XXXXI. Original. Grundlag er 2. Mos. 14, 10-22: Israel ved det røde hav. — 1, 1: *Sverdet*] de fortsigende ægypteres sværd. — 1, 4-5: *Ægyptens plage*] 2. Mos. 7-12. — 1, 6: *deran*] til det. — 1, 7: *hans*] ægypterens el. *Paras*. — 1, 8: *Fjenden vil jage dem ud i havet*. — 1, 9: *pukke*] hove. — 2, 2: jfr. Mt. 7, 7-8. — 2, 4: 5. Mos. 32, 4. — 2, 8: *roses*] lovprises.

Udrek din Stav mod vilden Hav.
Han slog med Kiep, med Bøn og Troe.
Strax Havet gik i to.

3.
Troefaste GUD! jeg heder:
I hvordan du mig leder,
Igiennem Vel og Vee,
I Livet og i Døden
Lad mig dog ej paa Nøden,
Men alt paa dig kun see,
Og ansee hvad bedrøver
For idel Troens Prøver!
Gjør Troen fast mod Stød og Kast,
At jeg, imellem Sverd og Vand,
Kan trøstlig holde Stand!

Nr. 325. - XXXXII.

1.
Folk i Josvæ Dage kunde drage
Giennem Flod, tør paa Fod,
Som tilbage gik sig selv imod.
HERrens Hær tog da hver
Bye i sær ind med Sverd.
Disse Gieste slog de beste 56
Døde, qvæste, ja de blæste
Mure ned, alt ved Troe:
Hvilket jo
Den ganske Verden veed.

2.
Skulde nu da dette ikke sætte
Os i Brand, Mand for Mand,
Og den rette Troens Helte-Stand?

2, 11: (i to) havet delte sig i to dele. — 3, 6: alt] udelukkende. — 3, 9: jfr. nr. 331, 3, 3-4; *Stød og Kast*] som af en storm.
Nr. 325 — XXXXII. Original, Grundlag er Jos. 8; 6 fig. — 1, 2: *Flod*] Jordanfloden. — 1, 3: *som*] går tilbage på Flod 1 1. 2. — 1, 6: *disse Gieste*] de indtrængende israelitter; *de beste*] fjendens bedste mænd. — 1, 7: *qvæste*] kvæstede. — 2, 3: *Foran den* er underforstået *se*; *Stand*] tilstand.